

ARRABAL: προαστηϊον, προάστιον, ου, τό suburbium

ARRACADA: έλλόβιον, ου, τό inauris

radicatus.- Muy arraigado: ίσχυρό-ρριζος, ος, ον validis radicibus firmatus> Naturalmente: αυτόπρεμνος, ος, ον per se radicatus> **Estar arraigado, establecido:** έρρίζομαι radicatus, stabilitus sum

ARRAIGAR: `ριζόω (έρρίζωκα) radico
Arraigarse: καταρρίζω radices ago>

ARRANCADO: σπαραγματωδης, ης, ες discerptus.- **Que puede arrancarse:** τίλ-τός, η, όν vulsus, vulsibilis> **Lo arrancado:** τίλμα, ατος, τό; τίλμάτιον, ου, τό id quod eversum est

ARRANCADURA: άπόρραξις, εως, η; τίλ-σις, εως, η vulsura

ARRANCAMIENTO: άπόρραξις, εως, η τίλσις, εως, η avulsio

ARRANCAR: άπορράσσω, άποσκολύπτω, άποσπάω, -σπάζω, έκκολαμάω, έκκνί-ζω, έκσπάω, έκτίλλω, έξανασπάω, κατα-δρέπω, κατασκαριφάω, κατατίλλω, κοι-λαίνω, κοτίλλω, όλόπτω, σκολίπτω, σποδίζω, σπάω, ύποσπάω, ύποσύρω **evello, detraho, subduco, exentero, divello, stringo, vellico>** Con tenazas άποψαλίζω forcipibus abscindo> **Arrancar con:** συγκατασπάω convello> **Dañando:** άποσπαράττω evello lacerando> **De cuajo, de raíz:** πρεμνιάζω, πρεμνίζω, άπορρίζω, έκπρεμνίζω, έκρίζω una cum stipite et radice evello, radicibus evello, exstirpo, eradico> **Del lado:** παρασπάω a latere abstraho> **Juntamente** προσεκτίλλω, συναποτίλλω una evello> **Por abajo:** ύποτίλλω subtus evello> **Por fuerza:** κατασπάω, σπάζω, σπάω distraho, diello> **Por todas partes:** περιτίλλω circumquaque vello> **Sobre:** προσανα-σπάω insuper convello> **Acto de arran-**

ARRACIMAR: βοτρυόμοι racemor

ARRAIGADO, bien arraigado: εύριζος, εύρριδος, ος, ον bene radicatus.- **Hondamente:** βαθύρριζος, ος, ος alte

car: έκδορά, âς, η; παρασπασμός, ού, ό; τίλμός, ού, ό vulsio, avulsio.- **El que arranca:** έκρίζωτης, ού, ό exstirpator **Lo arrancado:** σπαδωνισμα, ατος, τό quod avulsum est.- **Medio arrancado:** ήμισπαστος, ος, ον semi-avulsus.- **Que no se puede arrancar:** δυσσάπαστος, ος, ον difficilis ad avellendum.- **Recién arrancado:** νεοσπάς, άδος, ό, η recens avulsus

ARRANQUE: έκρίζωσις, εως, η exstirpatio

ARRAS: ένέχυρον, ου, τό; άνακαλυπτη-ρια, ων, τά; άπαυλία, ας, η; άπαύλια, α, ων, τά; άραβων, άρραβων, ονος, ό munus nuptiale, munus quod primo die nuptae dabatur, arrha

ARRASAR: κατεδαφίζω ad terram prosterno

ARRASTRADERA, palo desde donde se arrastra la nave hasta el mar όλ-καία, ας, η cauda qua navis trahitur

ARRASTRADO: συρμός, συρτός, η, όν tractus

ARRASTRAR: `ρύω, `ρύομαι, έλκέω, έλ-κύω, έλκυστάζω, ένσειώ, έρπύζω (-ω σω), κατασύρω, κατερύω, όλκάζω, σύρω traho, repo.- **Abajo juntamente:** συγκαθελκύω, συγκαθέλκω una deorsum traho.- **Acercarse arrastrando:** προσερπύζω, προσέρπω accedo serpendo> **Andar arrastrando:** είλυσ-πάομαι volvendo trahor> **Hacia arriba:** άνέλκω sursum traho> **Juntamente con cuerdas:** συναμπρεύω una funem traho.- **Por todas partes** διέλκω, -κύω, -κυστάζω (διείλκων) distraho.- **Ser arrastrado con violencia:** συσσύρω una violenter traho.- **El que arrastra o serpea:** έρπηστης,

οὐ, ὃ reptator> El que marcha arrastrando el cuerpo: ὀλκρηγης, ης, ες qui trahendo corpus progreditur.- El que se arrastra, reptil: ἐρπυστικός, η, ὄν reptilis> Fácil de llevar arastras: ὀλκιμος, η, ὄν tractu facilis> Que arrastra: ῥυτηρ, ηρος; ῥυτωρ, ορος, ὃ tractor> Que arrastra, atrae: ἐλκτικός, η, ὄν attractivus> Que lo arrastra todo: πάνσυρτος, ος, ὄν omnia trahens> Que tiene la propiedad de arrastrar: ἐλκυστικός, η, ὄν tractorius> Todo lo que se arrastra: σύρμα. ατος, τό omne quod trahitur.- Arrastrando con violencia (adv.) σύρδην tractim> Instrumento para arrastrar: ὀλκος, ου, ὃ instrumentum ad trahendum aliquid> La ac-
ARREAR, al asno: ὄνηλατέω asinum agito

ARREBATADAMENTE: ἀρπαγδην, ἀρπακτικώς, καρπαλίμως raptim, rapaciter

ARREBATADO: ἀνάρμαστος, ος, ὄν; ταχύς, εἶα, ὕ (ταχύχερος, ταχίων, θάττων θάσσων; ταχύτατος, τάχιστος) abreptus, abductus, praiceps.-Fuera de sí παράφορος, ος, ὄν extra se mentem abreptus.- Furioso por el espíritu πῖτικο: πυθόληπτος, ος, ὄν a Pythio correptus> Por fuerza: ἀρπάγιμος, ἀρπαστός, η, ὄν ereptus

ARREBATAR: ἀφαρπάζω, ἀνερείπτομαι, ἀρπάζω, -σω, -ζω; ἀρπαλίζω, ἐπιδράττομαι, καταμάρπτω, κατεμπάζω, καθαρπάζω, παραρπάζω, προσθιγγάνω, προσθίγω, ξυλλαμβάνω corripio, rapio, apprehendo, abripio, praeripio> A escondidas: ὑφαππάζω surripio> Arrebatat hacia arriba: ἀναρπάζω sursum rapio.- Antes: προαναρπάζω προαρπάζω ante rapio, praeripio.- Juntamnete: συναναρπάρζω una rapio Con la fuerza de la palabra:καταρρητορεύω dicendi vi rapio.- Con las uñas: ἀπονυχίζω unguis rapio> Con violencia: περιέλκω violenter rapio Con: συναπάγω, συνεκφέρω simul abripio> Dejarse arrebatat excesivamente

ción de arrastrar: σύρσις, εως, η tractio.- La acción de serpear: ἐρπυσμός, οὐ, ὃ reptatio

ARRASTRARSE: εἰσερπάζω, -ερπύω, -ερπω irrepo.- Serpear: ἐρπυστάζω serpo.- Alrededor: περιέρπω circumquaque adrepo.- Que se arrastra por tierra, humilde: χαμαίζηλος, ὄν ὄν humi repens

ARRASTRAS, el que anda a rastras: εἰλητικός, η, ὄν tractim ambulans

ARRAYANAL: μυρσινεων, ωνος, ὃ myrtetum, locus myrtis consitus

παρεκφέρομαι immodico affectu extramentem dejicior> Hacia otra parte: προσριπτέομαι in aliam partem abripio> Simultáneamente: συναρπάζω una abripio.- Por fuerza: ῥυστάζω, ῥυστάζω trahendo capio> Ser arrebatado: φέρομαι capior> Que todo lo arrebatat: πάμφορος, ος, ὄν omnia rapiens

ARRECIRSE, de frío: κρυσταίνομαι frigore abstringor

ARREGLADO: εὐσκομος, ος, ὄν; συγκεῖμενος, η, ὄν praestitutus, concinnus

ARREGLAR: ῥυθμίζω, ἀνατάσσομαι (-άζομαι), διαλύω, διαρρυθμέω, ἐκπνευματόω ἐντύνω, ἐντύω, παρευτρεπίζω συντίθημι, τολυπεύω concinno, instruo, ex composito ago, moderor, compono> Antes: προρυθμίζω praemoderor> Bien: εὐθετίζω concinne dispono> Con justa proporción: συναρμόζω congruenti proportione construo> Preceder arreglando: προρυθμίζω praemoderor.-El que arregla o dispone: συναρμοστης, οὐ, ὃ qui una concinnat vel componit Fácil de: εὐσκέυαστος, ος, ὄν facilis confectu

ARREGLO: διασκευη, ης, η; σύναρσις, εως, η; σύστασις, εως, η; σύστημα, ατος τό; τάγμα, ατος, τό, τάξις, εως, η appa-

ratus, moderatio, compositio, concinna dispositio> Concordia: συμβίβασις, εως, η compositio.- Con un arreglo y orden parecido: ὁμοιοσκευος, ος, ον simili cultu et apparatu utens

ARREMETER: ὀρούω, προσπηδάω, προσπίπτω irruo, impetum facio, aggredior.- Con: συναΐζω simul irruo

ARRENDADO: ἐκδοτικός, η, ὄν locatus mercede

ARRENDADOR: ἐργολάβος, ου, ὀ; ἐργοληπτής, ου, ὀ redemptor

ARRENDAR: ἐκδίδομαι, -δωσομαι; ἐκμισθῶ, κυχράω, κίχρημι eloco, com modo

ARREOS, de un caballo: σάγη, ης, η ornatus

ARREPENTIMIENTO: μεταμέλεια, μεταμηθεια, μετάνοια, ας, η; μετάμελος, ου, ὀ; στυφελισμός, ου, ὀ; μετάγνοια ας, η; μετάγνωσις, εως, η reprehensio, poenitentia> Cuando haya: μεταμέλον cum poeniteat> Transformado por : παλινάγρετος, ος, ον ex no.- Ir arriba y abajo: ἄραβάσσω sursum et deorsum eo> Poner más arriba: ἐπανατίθημι insuper impono.- Más arriba: ἄπερ, το πρόσθεν supra, superius

ARRIBAR: ἐπικέλλω (-κέλλω ο -κελω) καταίρω, κέλλω, προσκέλλω, προσοκέλλω, ὀρμέω apello, ad portum pervenio, ad litus applico> A la orilla: προσοχθέω, προσοχθίζω ad litus apello.- El acto de : προσβολη, ης, η appulsus

ARRIBO καταγωγή, ης, η καταγωγή, ου τό; προσόρμισις, εως, η appulsus, appulsio

ARRIENDO: ἐκμίσθωσις, εως, η locatio ab certam mercedem

ARRIERO: ἀσραβηλάτης, ζευγελάτης, ζευγηλάτης, ου, ὀ; κιλλάκτηρ, ηρος,

poenitentia immutatus

ARREPENTIRSE: ἀναλογίζομαι, ἐξανανήφω, γνωσιμαχέω, μεταγινόσκω, μεταμελέομαι, μεταμέλομαι, μεταμέμβλομαι poenitentia ducor, omnino resipisco, resipisco.- Se arrepiente μεταμέλει poenitet.- De la primera resolución: μεταδοκει μοι capti consilii me poenitet.- De lo hecho μετανοέω post factum sapio, resipisco

ARRIATE, para flores: πλασιά, ἄς, η arola floribus

ARRIBA: ἐπάνω, ἐπανωθί ἄνω sursum, supra, superius, retro. (Este concepto se expresa con el prefijo ἀνά- precediendo a la palabra .vg. ἀναβαίνω).- Acción de echar hacia arriba: ὑπτίασμα, ατος, τό; ὑπτιασμός, ου, ὀ resupinatio.- De arriba ἄνωθεν, ὑψόθεν, ἐφύπερθε, -θεν; ἐπάνωθεν, ἀνέκαθεν, ἀνεκάς desuper e coelo, superne, eminus> Hacia arriba: ἄρθια, ἄρθιάδε in arduum.- Echarse hacia arriba: ὑπιώω supi-

ὀρεικόμος, ου, ὀ agaso, mulio, qui asinos agit.- De burros: ὀνοκύνδου; ὀνοκύνδιος, ὀνοκυνδος, ου, ὀ; ὀνηλάτης, ου, ὀ asini agitator, qui asinos agit, asinarius> Ser arriero: ζευγηλατέω asinos ago

ARRIESGADO: ἀρπακτός, η, ὄν temerarius

ARRIMAR: ἐγχρίπτω, ἐπινύσσω, χρωζω, χρωϊζω, χρωτίζω, παρατίθημι, πελάζω, πελάω, πέλω, πέλομαι, πλινάω, πλιννημι, πλάθω, προσάγω, προσφέρω, προσφέρω, προσίχω, προσέχω, προσομιλέω, προσπελάω, προσπίνωμαι, προδσπλάθω, προσπτύσσω, προστελάζω, -πλάζω admoveo, appello, applico> Dando vueltas, rodando: εἰσκυκλέω, προσκυλίω advolvo> Se ha de arrimar: προσενεκτέον admovendum est

ARRIMARSE: προσαρτάομαι, προσφύομαι
προσκολλάομαι *adhereo, adheresco*

ARROBADO: έκστατικός, η, όν *mente alienatus*

ARRODILLADO, a los pies de otro:
γονυπετής, ης, ές *supplex ad genua alicuius provolutus*

ARRODILLAR: γονατίζω *procumbere facio (hacer arrodilla)*> *Que se arrodilla:* γονυκλινής, ης, ές *genua flectens.*- *Arrodillarse:* γονόομαι, γονυπετέω, παροκλάζω *advolver genibus, ad genua procido, genua inflecto.*- *El acto de:* όκλαδία, ας, η *genuum flexus*

ARROGANCIA: αύχησις, εως, η; αύθάδεια, ας, η; αύθαδία, ας, η; βλάσκευμα, ατος τό; βρένθος, ου, ό; γαυρότης, ητος, η; μεγαλοφροσύνη, ης, η; μοθωνία, ης, η; ύπερηφάνεια, ύπερηφανία, ύπεροψία, ας, η; ύψηλοφροσύνη, ης, η *arrogantia protervia, ferocitas*> *Arrogancia infundada:* τύφος, ου, ό *fumosa arrogantia*> *Impertinencia del hombre que fastidia con su:* φορτικότης, ητος, η *vitium hominis arrogantis fastidientis.*- *Andar con:* κατασοβαρέω, καταυθαδιάζομαι, -αδίζομαι *arroganter me fero*> *Conducirse con:* έπαυθαδίζομαι *arroganter me fero.*- *Hablar con arrogancia de sí mismo:* κομπίζω *jactanter glorior.*-*Hablar con:* κομβακέω *magnifice loquor.*-*Obrar con:* κατακομάζω, παραπηδάω, άπαυθαδιάζω, -δίζω, -δίζομαι, -ϊούμαι *petulanter, insolenter ago.*- *Portarse con:* ύπαυθαδίζομαι *subarroganter me fero* έω (ίεις, ίει), άφέω (άφησω, άφεϊκα, άφεϊμαι), άνακοντίζω, άπαμύνω, άπαρράζω, άποβάλλω, άποδίκω, άπολάμπω βλημι, βάλλω, βλέω, βλω, βολέω (βεβόληκα, βέβολα), δυαπτύω, ζέλλω, έφιάλλω, είσαφήμι, είσβάλλω, έκβράζω -βράσσω, έκρίπτω, έπιπροϊημι, καταπροϊημι, κατασοβέω, μετεξανίστημι, περικρούω, προσκόπτω, προσοκέλλω, άπορρίπτω (-ψω, έπέρριφα), άπορρι-

Tener mucha..: πλατυγίζω *superbe insolesco.*- *Insolencia del vencedor:* `ύβρις, εως, η *victoris petulans superbia*> *Con arrogancia:* μεγαλοφρόνας, ύψικόμπας *superbe, arroganter*

ARROGANTER: φρόνιμος, η, ον; γαυρης, ης, ές; γαύρεξ, ηκος; γαύριξ, ικος; γαύρος, α, ον; μεγαλοφρονης, ης, ές, μεγαλόφρωνων, ων. ον; μετάρσιος, ος, ον; οϊηματίας, ου, ό; ψοϊδής, ου, ό; σοβαροβλέφαρος, ος, ον; σοβαρός, ά, όν; στόμφαξ. ακος, ό; σύνοφρυς, υος, ό, η; ύπεράφανος, ύπερηγανος, ος, ον ύπερηφανής, ης, ές; ύψαγόρος, ος, ον; -γόρης ου, ό; ύψηλοκάρδιος, υψικόμπος, ος, ον; ύψηλός, η, όν *superbus, arrogans, violentus, superciliosus*> *Dicho o hecho arrogante:* αίθάδισμα, ατος, τό *dictum vel factum arrogans*> *Mostrarse arrogante:* συνοφρυόομαι *arroganter me praebeo.*-*Ser arrogante:* έξυβρίζω *insolenter efferor*> *Tener pensamientos arrogantes:* κατοίομαι *arroganter sentio*

ARROGARSE: έπαλαζονεύω, -νεύομαι *mihi arrogo*

ARROJADO: `έκβλητος, `έκβολος, `ρυψοκίνδυνος, έκκηρυκτος, ος, ον; `ιτης, ου, ό; προβλης, ητος, ό, η; τολμητης, τολμητίας, ου, ό *ejectus, temerarius, praiceps, qui se in pericula praecipitat.*- *Arrojado fuera:* πρόβλητος, ος. ον *foris ejectus*> *Estar arrojado sobre:* ύπερκείμαι *super jaceo*

ARROJAR: `ριπτάζω, `ριπτάσκω, `ριπτέω, `ρίπτω, άφήμι (ίης, ίησι; άριπίζω, άποσειώ, ύπεκβάλλω, ύπεξαίρω, θρυλέω, θρυλλέω *projicio, ejaculor, propello, dejicio, abjicio, jacio, conjicio.*- *A la otra parte:* ύπερεκπέμπω *ulterius emitto*> *A la vez:* συρρίπτω *una conjicio.*- *A otra parte:* μεταρριπτέω, -ρίπτω *aliam in partem jacio.*- *Además hacia arriba:* προσαναβάλλω *insuper sursum jacio*> *Alrededor:* προσπεριβάλλω *insuper circum*

jicio> Con desprecio: ἀποπυτίζω
 respuo> Con ruido: ἀποτυπανίζω cum
 tumultu expello.- Arrojar con:
 συναπελαύνω una expello.- Contra, den-
 tro, juntamente: συνεβάλλω simul
 injicio.- De casa: παρωθω domo expe-
 llo.- De la otra parte: διεκβάλλω
 trajicio> Delante: προβάλλω, προεπιβά-
 λλω, προκαταβάλλω projicio, praeinji-
 cio, ante jacio.- Con desprecio:
 διαπτύω despuo> El primero: προεκ-
 βάλλω, πρωτοβολέω prior emitto.-
 Arrojar, atacar con injurias: ἔξα-
 ράσσω, -τω exturbo, probris incesso>
 Hacer fuerza para arrojar: ὑποβιάζω
 vim infero ad dejiciendum> Hacia
 abajo: καταπέμπω demitto> La pie-
 dra: βολίζω bolidem dimitto.- Más
 lejos: ὑπερίημι ultra mitto.- Más
 prosekβάλλω insuper injicio.- Por
 delante: προωθέω, παρωθω propello
 Sobre: ἐπικατασεῖω, ἐπιπροβάλλω,
 προρρίπτω dejicio super, superin-
 jicio, projicio.- Simultáneamente:
 συμβάλλω una jacio> Acto de arro-
 jar: ἔκριψις, εως, η projectio> Arro-
 jado de lugar remoto: τηλέβολος, ος
 ον emissus et e remoto loco jactus.-
 Arrojado en línea recta: ὀρθόβολος,
 ος, ον recta projectus.- Digno de ser
 arrojado con desprecio: διάπτυστος,
 ος, ον despuendus> El acto de arro-
 jar a uno de un puesto superior:
 ὑπέρωσις, εως, η pulsio ad detruendum
 e loco superiore.- El acto de arro-
 jar abajo: πρηνισμός, οὔ, ὃ dejectio
 El que arroja lejos: ἐκατηβελέτης, -
 βολέτης, ον, ὃ; ἐκατηβόλος, ος, ον
 longe jaculans> El que arroja: ἀφέ-
 της, ον, ὃ emissor> Acción de arrojar
 lejos: μακροβολία, ας, η longinqua
 jaculatio.- Lo que se arroja o
 desecha: σκυβάλισμα, ατος, τό rejec-
 tamentum.- Lugar desde donde se
 arroja: ἀφετικός, η, ὄν unde quid
 emittitur.- Que debe ser arrojado:
 ἔκβλητος, ος, ον ejiciendus> Que pue-
 de arrojar: πρβλητικός, η, ὄν habens vim
 projiciendi

ARROJARSE a la vez con grande ím-

petu: συγκατασκηπτο simul cum im-
 petu ingruo.- Antes: προεξαίσσω
 ante irruo.- Sobre: ἀπορούω (-ούσω
 ἀπόρουκα) irruo

ARROJO: ἰταμία, ας, η; ἰταμότης, ητος, η;
 παρακινδύνευσις, εως, η temeritas

ARROLLADO περιπτυχης, ης, ἔς circum-
 plicatus.- Muchas veces, muy: τρικα-
 λίνδητος, ος, ον τρικυλίνδητος, τρι-
 κύλιστος, ος, ον ter volutatus

ARROLLAR: ἐλελίζω convolvo.- Al
 mismo tiempo: συνελίσσω convolvo>
 En espiral: σπεριᾶω in spiram con-
 traho.- Arrollándose en espiral:
 σπειρηδόν in modum spirae convolu-
 tim.- Acción de arrollar: περικα-
 λίνδησις, εως, η circumvolutio

ARROYO: ῥέεθρον, ῥεῖθρον, ῥύμα,
 ατος, τό; ῥέως, -ω; ῥύαξ, ακος, ὃ;
 ἀπορραξ, -ωγος, ὃ; νημα, ατος, τό rivus,
 fluentum.- Pequeño: ῥευμάτιον, ον, τό
 ; ὀχέτιον, ον, τό rivulus, canaliculus,
 parvum fluentum.- Que corre del mismo
 arroyo: ὁμόρρειζρος, ος, ον qui ex
 eodem rivo defluit> Que tiene mu-
 chos arroyos: ναέτωρ, ορος, ὃ, η multa
 fluenta habens.- Derivar un arroyo:
 ὀχεταγωγέω rivum duco> Guiar, deri-
 var los arroyos para repartir las
 aguas: ὀχετεύω rivos duco, deduco,
 loco moveo

ARROZ: ὄριζα, ας, η; ὄριζον, ον, τό
 oriza

ARRUGA: ῥάκος, εος, τό; ῥυσίλλη, ης, η ῥύτ-
 ἰς, ἴδος, η; φαρκίς, ἴδος, η ruga>
 Arrugas de la frente: στολῖς, ἴδος,
 η tria seu ruga frontis.- De la
 cara: πτύκτιον, πυκτίον, ον, τό ruga
 LLeno de arrugas γράπτης, ον, ὃ; στο-
 λιδωδης, ης, ες; ῥικνηεις, ηεσα, ηεν;
 φορκός, η, ὄν rugosu> Plegado, dobla-
 do en arrugas: ῥικνοεργης, ης, ἔς in
 rugas complicatus.- Formación de :
 ῥυτίδωσις, εως, η corrugatio> Con-
 traer arrugas: ῥυτιδῶω in rugas

contraho.- Llenarse de...: ῥικνόομαι, ῥικνόομαι corrugor> Quitar las: ἀρρυτίδωτος, ος, ον sine rugis

ARRUGADO: ῥικνωδης, ης, ες; ῥικνός, η, όν; ῥυσσός, η, όν; φαριτωδης, ης, ες; πτωχωδης, ης, ες; στολιτωτός, η, όν στυφρός, α, όν (retorridus, arrugado por el calor) rugosus, in rugas contractus> Ponerse arrugado: ῥίκνόομαι, ῥικνόομαι corrugor

ARRUGAMIENTO: ῥάκωσις, εως, η; ῥικνότης, ητος, η; ῥύσσημα, ατος, τό; ῥύσσωσις, εως, η rugatio, curvitas, corrugamentum.- De la piel: ῥύσά, ης, η; ῥύση, ης, η contractio cutis in rugas

ARRUGAR: ῥυσσαίνω, ῥυτιδώω rugo, corrugo.- La frente: καταρρκνώω frontem corrugo.- Arrugarσ: ῥυσσώω ῥυσώω, περιφλιδάω corrugo, rugas contraho

ARRUINADO, medio arruinado: ῥημίπτωτος, ος, ον semirutus

ARRUINAR: διαρρίπτω, -πτέω, ῥαίω, έκπέρθω (πέπορθα) κατασκάπτω, καθειρέω, στυφελίζω profligo, everto> Entrar a escondidas: είσφθειρομαι ad inferendam perniciem irrepo> Hasta los cimientos: έξεδαφίζω funditus everto> Juntamente: συνερείπω, συνεριπόω simul everto> Su casa: οίκοφθορέω rem familiarem perdo> Arruinarse άποπλουτέω, διαθύσσω, πέτω, πίπτω (πεσούμαι, πέπτωκα, ῥέπεσον), πιτνάω, πιτνέω, πίτνημι dejicior, divitias amitto, ruo

ARRULLAR: καταβαυκαλάω, -καλέω jucunda cantillatione sopio> La tórtola: τρύζω, τρίζω strido

ARRULLO: καταβαυκαλησεις, εων, αί cantillationes

ARSENAL: ναυπηγιον, ου, τό; νεων, ωνος νεωσοικοι, οί; σκευοθηκη, ης, η locus ubi naves compinguntur, navalia, ar-

τετανόω rugas deleo> Sin arrugas: mentarium

ARTE: ῥάσκημα, ατος, τό; είσοδος, ου, ό; τέχνη, ης, η; τεχνοσύνη, ης, η ars Destreza: έπιστημη, ης, η ars> Arte mecánica: χειροτεχνία, ας, η opificium> Modo de hacer algo: παλάμη, ης, η ars, ratio qua aliquid efficitur.- Obra de arte: φιλοτέχνημα, ατος, τό opificium.- Obra hecha según arte, siguiendo unas reglas: τέχνημα, ατος, τό quod arte effectum est.- Odio a las bellas artes: μισολογία, μισογαθία, ας, η odium bonarum artium.- Tratado de un arte: τεχνολογία, ας, η sermo de arte.- Malas artes: κακοτεχνία, ας, η; κακοτέχνιον, ου, τό mala ars> Afición a un arte inútil: ματαιοτεχνία, ας, η vanae artis studium> Amor a las artes: φιλοτεχνία, ας, η amor artium.- Apasionado por el: μουσομανης, ης, ές φιλότεχνος, -τέχνης, ου, ό studiosus artium, mousarum furore correptus> Apasionamiento por las artes: μουσομανία, ας, η musarum furor> De gran arte μεγαλότεχνος, ος, ον artificio praestans.- El que ejerce algún arte mecánico: χειροτέχνης, ου, ό qui manu aliquam artem exercet> El que escribe de arte: τεχνογράφος, ος, ον qui de arte scribit.- El que habla según reglas, según arte: τεχνολόγος, ος, ον qui ex artis praeceptis loquitur.- El que trata sobre arte τεχνολόγος ος, ον qui de arte loquitur vel tractat.- Entregado a vanas artes: ματαιότεχνος, ος, ον vanis artibus deditus.- Hábil en muchas artes: πολύτεχνος, ος, ον multas artes habens Hecho con arte: μεθοδικός, η, όν; πολύτεχνος, ος, ον; τεχνηεις, ηεσσα, ηεν artificiosus, multa arte effectus.- Hecho con mucha arte, habilidad: υπέρτεχνος, ος, ον admodum artificiosus> Instruí do en un arte: τεχνικός, η, όν artis peritus> Pertene-ciente a las artes: τεχνικός, η, όν ad artes pertinens.- Que nada adelanta en las artes: ματαιοτέχνος

ος, ον in artium studium nihil proficiens.-Trabajado con arte: καλλιέργος, ος, ον; έπιτεχνητός, η, όν; μορρές, εσσα, εν eleganter fabricatus, arte laboratus.- Entregado a malas artes: κακότεχνος, ος, ον malis artibus deditus> Con arte: σεσοφισμένος, τεχνηέντως, τεχνικώς χειροτεχνικώς, τεχνώς callide, artificiose> Educar en el arte: μουσώω ad musas erudio Ejercer un arte con perfección φιλοτεχνέω solerter effingo> Ejercer un arte: τεχνάζω artem exerceo.- Escribir o hablar sobre arte: τεχνο-ARTEJO: άθρον, ου, τό; άρμός, ου, ό artus, articulus

ARTEMISA, planta: παρθενίς, ίδος, η artemisia

ARTERIA: έριγγες, ων, αί; άρτερία, ας, η arteria> Aspera arteria: τραχειά, ς, η aspera arteria> Discción de la: άρτηριοτομία, ας, η arteriae disentio> Lleno de arterias: άρτηριωδες, ης, ες arteriosus> Pertene- ciente a la άρτηριακός, η, όν ad arteriam pertinens.-Tumor en las: άνεύρυσμα, ατος, τό, άνευρυσμός, ου, ό arteriarum tumor

ARTESA de amasar: μαγίς, ίδος, η; μάκτρα, ας, η; κάρδονος, ου, ό; ληνός, ου, ό mactra, pressorium.- De lavar δρύτη, ης, η balneatorius alveus.- Sentado junto a la artesa: περιμάκ- τριος, ος, ον mactrae assidens

ARTESANO δημιουργός, ου, ό; χειρο- βάνασος, ου, ό; χειρωνάκτης, ου, ό; χειρωνάξ, ακτος, ό; χειροτέχνης, ου, ό; κατασκευαστής, ου, ό; μεθοδίστης ου, ό; τεχναστής, ου, ό; τεχνίτης, ου, ό; τέκτων, ονος, ό conditor, opifex artifex mechanicus, manuum suarum dominus, artifex.- Buen artesano: κλυτοτέχνης, ου, ό inclytus artifex Fiesta de artesanos: χειροπονία, ας η festum opificum.- Obra de arte sano: τεκτοσύνη, ης, η opus fabrile Oficial de artesano: ύπουργός, ου, ό qui sub alio opus exercet> Impues-

λογέω de arte sermonem habeo, scribo.- Estar apasionado por las: μουσομανέω musarum insano studio teneor.- Formaren el arte: μουσώω ad musas fingo> Hacer con arte: τεχνάζω arte conficio.- Instruir en el arte: μουσώω orno> Ser aficionado a las: φιλοτεχνέω studiosus sum artis vel artioum.- Usar de arte: τεχνίζομαι arte utor.- Usar de malas artes: κακοτεχνέω, κακοτρο- πεύομαι malis artibus utor

to o tributo que pagaban los: χειρο- νάξιον, ου, τό tributum quod ab opif- icibus exigebatur

ARTESÓN: πέλυξ, πέλυσ, υκος, ό pel- vis lignea

ARTESONADO: φάτνωμα, ατος, τό; φατ- νοματικός, η, όν; φατνωτός, η, όν; κοι- λόσταθμος, ου, ό; θόλος, ου, ό lacunar laqueatus, camera fastigiata

ARTICULACIÓN: άθρον, ου, τό; άθρω- δία, ας, η; κομψη, ης, η artus, articu- lus, ossium commissura.- articula- ción ósea γυλιμός, ου, ό junctura Articulaciones: νομοδης έλκος ulcus depascens artus> Que tiene muchas articulaciones: πολυγόνατος, ος, ον multa internodia habens.- Quien puede arreglar la articulaci6n o unión de los miembros: διαρθρωτικός, η, όν articulandi vim habens.- Unido por medio de articulaciones: σύναρθρος, ος, ον per artículos compac- tus

ARTICULADO: ένάρθρος, ος, ον arti- culatus

ARTICULAR: άρθρώ (-ωση, -ωκα) ar- ticulo.- (Adj.) άρθρικός, η, όν ar- ticularis

ARTÍCULO (gram.) ύποτακτικός, η, όν articulus

ARTÍFICE: έργατίνης, ου, ό; χειρονάκ- τής, ου, ό; χειρωνάξ, ακτος, ό; μεθοδί-

της, ου, ð **opifex, artifex**> **Buen artífice:** κλυτοτέχνης, ου, ð **inclutus artifex.**- **Delicado:** λεπτοργός, οὔ, ð, η **subtilis artifex.**- **Excelente:** ἀριστοτέχνης, ου, ð **optimus artifex** **Perteneciente al artífice, fabril:** δημιουργικός, η, ðν **ad fabrilem pertinens .-** **Independiente:** αὐτοουργός οὔ, ð **qui per se operatur**

ARTIFICIAL: τεχνητός, η, ðν **ementitus**

ARTIFICIO: ἐπιτέχνησις, εως, η; εὐτεχνία, ας, η; χειρωναξία, ας, η; μηχανη, ης, η; τέχνασμα, ατος, τό; τεχνιτεία, ας, η; τεχνοσύνη, ης, η **commentum, artificium, opificium.**- **Hecho con ποικιλότεκτος, ος, ον** **artificiose structus.**- **Que usa de varios artificios:** ποικιλομηχανος, ος, ον **qui variis machinis utitur**> **Con ingenioso artificio:** περινενοημένως **soler-ti artificio.**- **Con artificio:** ποικί-trabajos **artísticos:** καλλιεργέω **eleganter fabricor**

ARTRITIS: ἀρθρίτις, ιδος, η **morbus articularis**

ARTURO, constelación: Ἄρκτουρος, ου ð **Arkturus**

ARÚSPICE: ἑπαυσκοπός, ου, ð; μαντευης, οὔ, ð; μάντις, εως, ð, η; ἱεροσκοπος, ου, ð; θηηκόος, θυοσκοπος **qui victimas inspicit, qui odores incendit, qui thura adolet, sacrorum inspector, haruspex**> **Ejercer de:** ἱεροσκοπέω **haruspicis munere fungor**> **Función de los arúspices de inspeccionar las entrañas de las víctimas:** ἱεροσκοπία, ας, η **sacrorum inspectio**

ARUSPICIO, ciencia de los arúspices θηηλη, ης, η **haruspitium**

ARVEJO: λέκιθος, λέκυθος, ου, ð **pisum** **ASA:** κέρκος, ου, ð; λαβη, ης, η; λάβιον ου, τό; λαβίσις, ιδος, η **ansa, capulum,** **Que tiene asas:** κωπηεις, εσσα, εν **ansatus.**- **Que tiene cuatro asas:** τετράωτος, ος, ον **quatuor ansas ha-**

λως callide.- **Sin artificio:** ἀτέχνας **sine artificio.**- **Usar de artificios engañosos:** ἐπιτεχνάομαι **com-miniscor**

ARTIFICIOSAMENTE: ἐντέχνως **artificiose, affabre**

ARTIFICIOSO: δαιδάλεος, α, ον; κατατέχνος, ος, ον; προσποιητικός, η, ðν; τεχναστός, η, ðν; τεχνημων, ων, ον **artificiosus**

ARTIMÓN, vela grande de las galeras τέθρον, ου, τό **artemon**

ARTISTA: μηχανικός, η, ðν; μεθοδίτης ου, ð; ποιητης, οὔ, ð; τεχνίτης, ου, ð **opifex, artifex.**- **Artistas:** τεχνίκοι, οί **professores cuiuslibet artis liberalis**

ARTÍSTICO: δαιδάλεος, α, ον; δαίδαλος, ος, ον **eleganter factus**> **Hacer bens.**- **Que tiene dos asas:** δίωπος, ον **duas ansas habens**

ASADO: ἀπανθράκισμα, ατος, τό; όπταλέος, α, ον; όπτανέος, α, ον; όπητός, η, ðν; όπτός, η, ðν **quod prunis torretur, assatus**> **Sobre carbones, en parrilla:** άποπυρίας, ου, ð **supra carbones coctus**> **Comer un asado:** άποπυρίζω **ex igne raptum edo**

ASADOR: όβελός, οὔ, ð **veru**> **Pequeño asador:** όβελίσκος, ου, ð **veruculum.**- **Con cinco puntas o dientes** πεμπαβόλον, ου, τό **veru cum quinquecuspidibus**> **Para bueyes:** βουπόροι **όβελοί magna verua.**- **Los pies del asador:** κρατευταί, ων, αί; κρατευτηριον, ου, τό **verum fulcra.**- **Los que llevaban asadores en honor de Baco:** όφελιαφόροι **qui oboelius in Bacchi honorem gestabant**

ASAETEAR, arte de..: τοξικη, ης, η (τέχνη), τοξοσύνη, ης, η; τοξεία, ας η **ars sagittandi, sagittatio.**- **El que goza con..:** βελεσχαρης, ης, ές **sagittis gaudens**

ASALARIADO: ἔμμισθος, ἀπόμισθος, ἐπιμισθιος, μισθάρνος, ος, ον; ἀντιμισθωτός, μισθωτικός, η, ον; μισθαρνης, ης, ἔς mercenarius> Asalariada ἐργάτης, ἴδος, η mercenaria

ASALARIAR: ἀπομισθῶ mercede con-
duco

ASALTO: ἐμδρομη, ης, η insultus.-
una ciudad tomándose hombres y
bienes: αὐτανδρος, πόλις urbs cap-
ta cum hominibus

ASAMBLEA: συναγωγή, ης, η; συνέδριον,
ου, τό; συνηλυσία, ας, η coetus, con-
ventus, collegium.- De todo el pue-
blo: πανηγυρίς, εως, η conventus uni-
versalis.-General κοινοβούλιον con-
cilium, conventus.- Legislativa θεσ-
μοθέσιον, θεσμοθετεῖον, ου, τό locus
legibus instituendis> Lugar en Ate-
nas donde se tenía la asamblea:
ἐκκλησιαστηριον, ου, τό; πνύξ, υκός, η
comitium.- Miembro de la samblea
delpueblo: ἐκκλησιαστής, ουῦ, ὁ membrum
conventus populi.- Perteneicente a
la asamblea del pueblo: ἐκκλησιασ-
τικός, η, ὄν pertinens ad comitium.-
Que frecuenta la asamblea del pue-
blo: πνυκίτης, ου, ὁ qui frequentat
τὸν πνύκα.-Convocar asambleas:
ἐξεκλησιάζω contionem advoco> Tener
una asamblea de noche: νυκτηγορέω
nocte loquor

δρα, ας, η; ἔνεδρον, ου, τό; ἐπιβουλη
ης, η; -βουλία, ας, η; ἐπιβούλημα, ατος,
τό insidiae.-Apto para asechanzas:
ἐνεδρευτικός, η, ὄν ad insidias ap-
tus.- El que pone.: ἐπίβουλος, ος,
ον; περνιστής, ουῦ, ὁ; ἐνεδρευτής, ουῦ
ὁ; ἐπιβολυλευτής, ουῦ; ἐπισίνιος, ος,
ον insidiator> Que pone asechanzas
de noche: κυντιλόχος, ος, ον qui noctu
insidiatur.- Armar asechanzas con
la armada: ναυλοχάω, -λοχέω insidior
cum navibus> Estar en asechanzas:
ὀδοιδοκέω vias insideo> Estar ocul-
to en: ἐλλοχάω in insidiis lateo>
Poner antes asechanzas: προλοχίζω
prior insidias struo> Poner ase-

ASAR: ἀπανθρακίζω, ἐφθῶ, ἐξοπτάω,
καποπτάω, κρομβῶ, ὀπτάω, asso.- Que
puede asarse: ὀπτησιμος, ος, ον qui
assari potest.- Util para asar ὀπτη-
τικός, η, ὄν habens vim assandi> Se
ha de asar: ὀπτητέον assandum> Me-
dio asado: ἡμίοπτος, ος, ον semiassa-
tus> El acto de asar o tostar algo:
παρόπτησις, εως, η; ὀπτησις, εως, η as-
satio> Acción de asar algo demasia-
do: ὑπερόπτησις, εως, η nimia assatio

ASCENDER: ἀναβαίνω (βησομα, βέβεκα),
προσαναβαίνω, προσβαίνω ascendo.-
Ascender sobre: ἐπαναβαίνω, ὑπεραβαί-
νω super ascendo

ASCENDIENTE: ἀρχαῖοι, οἱ majores, ve-
teres

ASCENSIÓN: προσανάβασις, εως ascen-
sio

ASCENSO: ἐπανάβασις, πρόσβασις, εως
η ascensus

ASCÉTICO: ἀσκητικός, η, ὄν qui exer-
cet se in rebus divinis

ASCUA, hecho ascua : ἔμπυρος, ος, ον
πυρικής, ης, ἔς ignitus

ASECHANZA: ὀδός, ουῦ, ὁ; ἐφέδρα, ἐφε-
δρεία, ας, η; ἐγκάθισμα, ατος, τό; ἐνέ-

chanzas: δοκεύω, ἐνεδρεύω, ἐπιβου-
λεύω, λοχάζω, λοχίζω, ὑποβουλεύω, διασ-
κευορέω insidior, struo insidias>
Poner asechanzas anticipadamente:
προεπιβουλεύω ante insidior> Poner
asechanzas al mismo tiempo: συνεπι-
βουλεύω una insidior> Autor de ase-
chanzas αὐτεπίβουλος, ος, ον ipse auc-
tor insidiarum> Falsas: ψευδενέδρα,
ας, η simulatae insidiae> Asechanzas:
προδοκῆ, ης, η; ὑπόστασις, εως, η insi-
diae

ASECHAR: σκοπιωρέω, -ρέομαι insi-
dior

ASEDIAR ἀμφιστρατάομαι, περιίζομαι
πρόσημαι, προσκαθέζομαι, προσκάθη-
μαι **assideo, obsideo**

ASEDIO: διαμάχη, ἐπέδρη, ης, η; πε-
ρικάθημα, ατος, τό; πολιορκία, ας, η;
προσεδρία, ας, η **obsidio, obsessio**
oppugnatio> **Cosa de asedio:** πολιορ-
κετικός, η, ὄν **obsidionalis**

ASEGURADO fortalecido con planchas
de metal o madera: ἑὺσελμος, ἑὺ-
σελμος, ος, ὄν **bene tabulatus**

ASEGURAR: ἀντισχυρίζω, βεβαιῶ, δια-
στηρίζω, διῖσχυρίζομαι, ἐκβεβα-
ιῶ, ἐμβεβαιῶ, ἐπιρρωνύω, ἐπιρρωννυμι,
ἐπιστηρίζω, -ῖω, κρατύνω, περιποιεῶ
(**vindico**), πιστεύω (**fidem facio**),
σφηκῶ **firmo, corroboro, assevero, tu-**
tum reddo.- **Aún más con sello:** προσ-
επισγραγίζομαι **sigillo meo insuper**
munio> **Fortificando:** ἐρυμνῶ **munien-**
do tutum facio> **Lo que se ha asegu-**
rado con juramento: ὄρκωμα, ατος, τό
quod jurejurando firmatum est> **Más:**
προσεμπεδῶ **fulcio**> **Afirmar:** ἀσφα-
λίζω **firmo**

ASEMEJADO: ἀφομοιωμένος, η, ὄν **assi-**
milatus

ASEMEJAR: ἴσκω, ἀφομοιῶ, ἀπεικά-
ζω, εἰκάζω, εἰκω, εἰκονίζω, ἐξομοιῶ,
ἰκελῶ, ὁμοιῶ, παρασσυμβάλλω, παρ-
εικάζω, σχηματίζω, συνομοιῶ **assimi-**
lo, similem reddo

ASEMEJARSE: εἰδαίνομαι, εἰδάλλομαι,
εἶδομαι, παρεμφαίνω, παρομοιάζω **as-**
similor, similis sum

ASENSO: συγγωρημα, σύνθημα, ατος, τό
συγγωρησις, συναίνεσις, εως, η **as-**
sensus

ASENTIMIENTO: παραδοχη, ὑπογραφή,
ης, η; πρόσνευσις, συγκαταίνησις, εως
η; ὑπαινεσία, ας, η **assensio, nu-**
ASESINATO: μαιφονία, ας, η **caedes**

ASESINO: ἀνδροκτόνος, δαίκτηρ, ηρος,
δολοφόνος, ου; φονεύς, ἕως, ὀ; κτάν-

tus, assensus> **Completo:** πληροφορία,
ας, η **plena assentio**

ASENTIR: ἀπονεύω, -νεύσω, νένευκα;
ἐφεπέσχω, ἐφέπω, ἐπινεύω, ὁμολογέω
πιστεύω, προσχωρέω, πρόσκειμαι, προσ-
νεύω, συγγινωσκω, σιγγινόςκω, συγ-
χωρέω, συγκαταινέω, συγκατανεύω,
συγκατίθημαι, σύμφημι, συμφέρομαι, συμ-
φονέω, συναινέω, συνανδάω, συνδια-
γινωσκω, συνδιατίθημι, συνεπιφάσκω,
συνεπινεύω, συνέπω, συνεθέλω, συνοί-
ομαι, συνομολογέομαι, συντίθημαι, τι-
θεμαι, τίθεμι, τιθέω, ὑπογράφω, ὑπο-
πίπτω **assentior.**- **En parte:** παρανεύω
partim assentior> **Por señas:**
μορφάζω **nuto.**- **Que asiente:**
συναινέτης, ου,
ὁ **adstipulator**> **Se ha de asentir**
συγχωρετέον **assentiendum est**

ASENTISTA: ἐργολάβος, ἐργοληπτης,
ου, ὀ **redemptor**

ASEO, negligencia en el: ἀθεραπειν-
σία, ἀκομιστία, ας, η **cura negligens**
cultus corporis, incuria

ASEQUIBLE: ἐφικτός, ποριστός, η, ὄν
quo asequi possumus, quod potest fa-
cile parari

ASERRADO, lo.: πρίωμα, ατος, τό **quod**
serra sectum est

ASESINADO: δολοφόνος, ος, ὄν **fraude**
occissus

ASESINAR: ἀνδροκτονέω, διαχειρίζο-
μαι (**violentia manibus occido**), φέ-
νω (πέφονα), φονοκτονέω, κτέινω (κτενω
κτανω, ἑκτακα ὀ ἑκτονα), κτέω, κτο-
νέω **hominem occido, interficio, oc-**
cido, interimo> **Juntamente con otro:**
συγκατακτείνω **una cum alio occido**>
Recién asesinado: νεόκτονος, ος, ὄν
recens interfectus

της, ου, ὀ; παλαμναῖος, αῖα, αῖον; ξι-
φηφόρος, ου, ὀ; ξιφηρης, ης, ες **inter-**
fector, ensifer, sicarius.- **Asesino de**
otro por su propia mano: αὐτοφόντης,